

Ainavu ekoloģiskais plāns (ainavu telpas struktūras elementi)

Starptautiskas nozīmes mežu un mitrāju koridors	Poligona Nr.: 1.2.22.							
1. Ainavas attīstības mērķis	Mozaīkveida slapju un purvainu mežu ainava ar lielu vecu priežu mežu un purvu plankumiem. Atsevišķi nelieli meliorētu mistrotu mežu un sausieņu mežu plankumi.							
2. Pašreizējā ainavas struktūra (zemes izmantošana, matricas un plankumi, ekotonu raksturojums, mežaudžu sastāvs un struktūra)	Pašreizējā ainavas struktūra: Homogēna mežu ainava ar nelielu purvu, purvainu mežu un lauksaimniecības zemju plankumiem.							
	Teritorijas platība: 1139,6 ha							
	Zemes izmantošanas veids:							
	<ul style="list-style-type: none">• Mežu zemes: 956,9 ha [satelītkarte], 993,5 ha [mežaudžu datu bāze],• Izcirtumi: 20,6 ha [mežaudžu datu bāze],• Purvi: 123,6 ha,• Lauks. izm. zemes: 59,1 ha,• Ūdenstilpes: 0 ha.							
	Mežaudžu raksturojums (%):							
	SUGA	Kopā:	0-20	21-40	41-60	61-80	80-100	>100
	P	20,8	0,7	0,3	1,7	2,5	6,5	9,0
	E	11,6	2,4	3,0	2,9	2,2	0,8	0,3
	B	52,2	5,1	7,7	20,6	13,2	4,7	0,8
	M	7,9	1,1	0,3	1,5	2,0	0,2	2,8
A	2,3	0,5	0,2	0,1	1,1	0,0	0,5	
Ba	2,1	0,4	1,5	0,2	0,0	0,0	0,0	
Platlapji	0,6	0,0	0,3	0,0	0,0	0,0	0,3	
3. Bioloģiskās daudzveidības raksturojums (sugas, biotopi, ekosistēmas)	Teritorijas piemērotība indikatorsugām: 184 ha aizņem melnajam stārķim piemērotas mežaudzes; 100 ha ietilpst medņa kodolzonā;							

Starptautiskas nozīmes mežu un mitrāju koridors	Poligona Nr.: 1.2.22.
	260 ha ietilpst dzeņu kodolzonā; 100 ha aizņem melnajai dzilnai piemērotas mežaudzes; 278 ha aizņem trīspirkstu dzenim piemērotas mežaudzes; 410 ha aizņem baltmugurdzenim piemērotas mežaudzes; 51 ha aizņem dabiskie mežu biotopi.
4. Pašreizējās ainavas estētiskās un kultūrvēsturiskās vērtības	Teritorijas estētiskais novērtējums: Teritorijai nepiemīt augsta estētiskā vērtība. Teritorijas kultūrvēsturiskais novērtējums: Teritorijā nav nozīmīgu kultūrvēsturiski objektu.
5. Vispārējās tendences ainavas struktūras attīstībā un to ietekmējošie faktori	Ainavas struktūras attīstības tendences: Būtiskas izmaiņas poligona ainavu struktūrā nav sagaidāmas. Teritorijā ietilpstošie nelielie lauksaimniecības zemju plankumi, kas netiek saimnieciski izmantoti, visticamāk, ka aizaudz ar mežiem un krūmiem. Mežu attīstības tendences: Mežu platība, kurai ir sasniegts vai turpmākajos 15 gados tiks sasniegts ciršanas vecums (iespējama meža izciršana) - 434,4 ha. Apmēram puse no mežiem, kas ietilpst poligonā, tuvākajā laikā pakļauti ciršanas riskam. Ievērojot apsaimniekošanas pasākumus iespējamā meža fragmentācija tiks samazināta un nodrošināta bioloģiski nozīmīgu mežaudžu grupu saglabāšanu. Būtiskas izmaiņas poligonā ietilpstošo mežaudžu sugu sastāvā nav prognozējamās.
6. Ainavu vai ainavu elementu pašreizējais aizsardzības režīms un tā ietekme uz ainavu struktūru	Patreizējais aizsardzības režīms: Mikroliegumu platība – 0 ha; ĪADT platība – 61,5 ha (5,4%); Ainavu aizsardzības zonas platība – 1078,1 ha (94,6%).

Starptautiskas nozīmes mežu un mitrāju koridors	Poligona Nr.: 1.2.22.
	<p>Aizsardzības režīma ietekme uz ainavu struktūru: Esošais aizsardzības režīms nodrošina mežu ainavas saglabāšanu. Tomēr tas var būt nepietiekams, lai aizsargātu starptautiskas nozīmes migrācijas koridora pamatelementu no pārāk lielas mežu fragmentācijas ar izcirtumiem.</p>
7. Vēlamā ainavu struktūras un tās elementu attīstība	<p>Dažāda mitruma pakāpes, vietām regulāri dažādā pakāpē pārplūstošas mežaudzes. Mežaudzē dominē melnalkšņi un/vai platlapji dažādās proporcijās. Audzēs nodrošināts stabils hidroloģiskais režīms.</p> <p>Mežu ainava, kur lielā platībā nenotiek saimnieciska iejaukšanās un audzes tiek apsaimniekotas galvenokārt ar mērķi nodrošināt bioloģiskās daudzveidības saglabāšanos; visās mežaudzēs jāpalielina lielu dimensiju un sauso koku daudzums.</p>
8. Priekšlikumi ainavas izmantošanai un apsaimniekošanai, t.sk. konkrētas rīcības (īstermiņa, ilgtermiņa) vēlamā mērķa sasniegšanai	<p>Visā poligona teritorijā:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nav pieļaujama meža zemes transformācija. 2. Vismaz 20-30% no mežaudzēm tiek apsaimniekotas kā galveno mērķi izvirzot bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu (izdalāma dabas aizsardzības mežu ar pieļaujamu saimniecisko darbību zona atbilstoši mežu masīvu AEP izstrādes vadlīnijām). Priekšroka priežu audzēm ar vismaz 150g koku klātbūtni sastāvā un melnalkšņu un bērzu audzēm uz mitrām augsnēm — dumbrājiem, lieknai, slapjajai gāršai u.tml., vēlams lielākos blokos, kur mazāka līdzšinējā apsaimniekošanas ietekme. 3. Izstrādātajās audzēs lielāks skaits (vismaz 10) tādu ekoloģisko koku, kas var sagaidīt nākamās paaudzes mežu (priedes, kur ir, ozoli vai apses, kā arī lielu apšu stumbeņi; lielākās apses var mērķtiecīgi atzarot, lai to vainagi nenoēnotu jauno mežaudzi). 4. Tur, kur iespējams, priekšroka dodama dabiskai meža atjaunošanai. 5. Mākslīgās izcelsmes egļu audzes dabiskojamas, ļaujot tajās veidoties lapu koku piemistojumam; izcirstās platības atstājamas dabiskai apmežošanai ar apsi, bērzu

Starptautiskas nozīmes mežu un mitrāju koridors	Poligona Nr.: 1.2.22.
	<p>un melnalksni (atkarībā no audzes), bet kur pieļauj augšanas apstākļi, izcirtumi apmežojami ar platlapjiem.</p> <p>Dabas aizsardzības mežu ar pieļaujamu saimniecisko darbību zonā:</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. Saimniekojot jā saglabā pieaugušu un pāragušu bērzu audžu īpatsvars vismaz pašreizējā līmenī, bet jā palielina šādu melnalkšņu un apšu audžu platības (līdz vismaz 5%, t.sk. apse vismaz 1%). 7. Nav pieļaujama nekāda sauso koku (īpaši vecu, dobumainu priežu) izciršana, pēc iespējas saglabājami arī visi melnalkšņu un bērzu stubeņi vai kalstoši koki (ap tādiem veidojamas atstājamo koku grupas). 8. Priežu audzēs, kur paredzēta saimniekošana, meža ciršana jāveic tā, lai tās kopējais iespaids (ciršana, izvešana, atjaunošana un kopšana) traucējumu ziņā būtu vismazākais. Jāizvairās no jebkādas darbības no 1. marta līdz 31. jūlijam. 9. Cirsmu rezultātā nedrīkst veidoties klajumi, kuru platums jebkurā virzienā ir lielāks par 100 metriem. 10. Strādājot maksimāli jā saglabā zemes stāva struktūrelementi – izgāztu koku saknes, resnas kritalas u.tml., kā arī jācenšas cirsmu malas neveidot taisnas. 11. Tur, kur kailciršu pielietošanai nav alternatīvas, atstājami vismaz 20 koki ir ha, no tiem veidojot grupas. 12. Nav pieļaujama jaunu ceļu būve un hidroloģiskā režīma maiņa. 13. Jānodrošina stabils hidroloģiskais režīms, ideālās gadījumā – esošās meliorācijas struktūras (grāvji u.c.) aizdambējami, ja netiek negatīvi ietekmētas dabas un sociālekonomiskās vērtības ārpus mērķa poligona. Jauni teritoriju susināšanai paredzēti pasākumi nav pieļaujami.
9. Priekšlikumi ZVBR zonējuma maiņai	Saglabāt esošo teritorijas zonējumu.